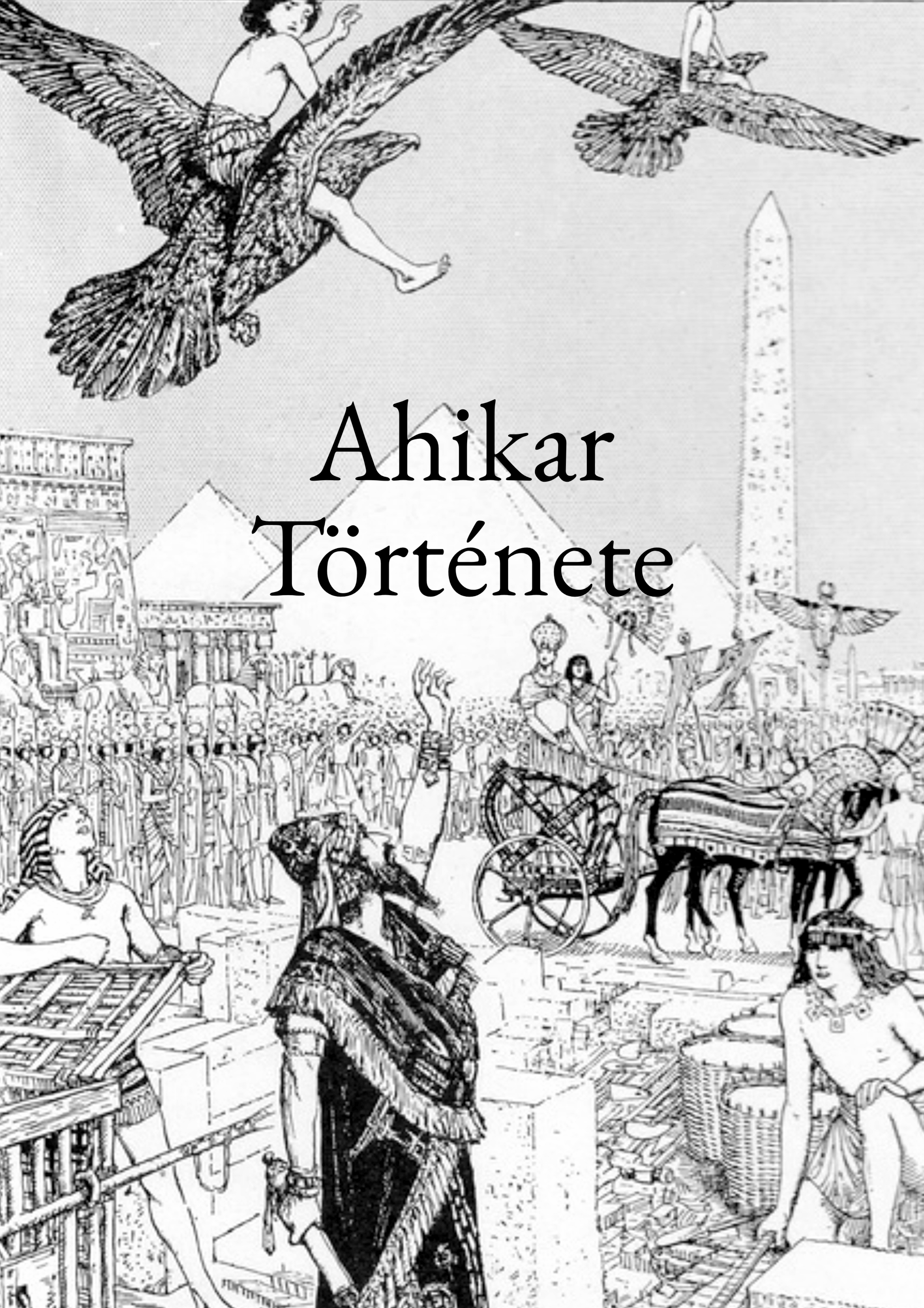
Ahikar Története



BEVEZETÉS

Az Ahikar története című könyvben megtalálható az emberi gondolkodás és bölcsesség egyik legősibb forrása. Hatása sok ember legendáin keresztül követhető nyomon, beleértve a Koránt, valamint az Ó- és Újszövetséget.

A németországi Trevesben talált mozaik, amely a világ bölcsei között ábrázolja Ahikar karakterét. Íme az ő színes meséje.

A történet dátuma élénk vita tárgyát képezte. A tudósok végül leszögezték az első századot, amikor bebizonyosodott, hogy az eredeti történet egy i.e. 500-ból származó arámi papiruszban bukkant fel Elephantine romjai között.

A történet nyilvánvalóan fikció és nem történelem. Valójában az Arab éjszakák kiegészítő oldalain ismerkedhet meg az olvasó. Zseniálisan van megírva, és a cselekményekkel, cselszövésekkel és szűkszavú meneküléssel teli elbeszélés a végsőkig leköti a figyelmet. A képzelet szabadsága az író legértékesebb tulajdona.

Az írás négy szakaszra oszlik: (1) Az elbeszélés; (2) A tanítás (a Példabeszédek figyelemre méltó sorozata); (3) Az utazás Egyiptomba; (4) A hasonlatok vagy példázatok (amelyekkel Ahikar befejezi tévedő unokaöccse oktatását).

FEJEZET 1

Ahikarnak, Asszíria nagyvezírének 60 felesége van, de fia nem születik. Ezért örökbe fogadja unokaöccsét. Inkább teletömi bölcsességgel és tudással, mint kenyérrel és vízzel.

1 Bölcs Haikár, Szanherib király vezíre és Nadan, a bölcs Haiqâr testvérének a története.
2 Volt egy vezír Szanherib királynak, Sárhadum fiának, Asszíria és Ninive királyának idejében, egy Haikár nevű bölcs ember, aki Szanherib király vezírje volt.
3 Jó volt, vagyona és sok jószága, és ügyes, bölcs, filozófus volt, tudásban, véleményben és kormányzásban, és hatvan nőt vett feleségül, és mindegyiknek kastélyt épített.
4 De mindezzel együtt nem született gyermeke. ezekről a nőkről, akik az örökösei lehetnek.
5 És nagyon szomorú volt emiatt, és egy napon összegyűjtötte az asztrológusokat, a tudósokat és a varázslókat, és elmagyarázta nekik állapotát és meddőségét.
6 És mondának néki: Menj, áldozz az isteneknek, és könyörögj, hogy adjanak neked fiút.
7 És úgy tett, ahogy mondták neki, és áldozatot mutatott be a bálványoknak, és könyörgött nekik, és könyörögve és könyörögve könyörgött hozzájuk.
8 És egy szót sem feleltek neki. És szomorúan és csüggedten távozott, és fájdalommal a szívében távozott.
9 És visszatért, könyörgött a Magasságos Istenhez, és hitt, és égő szívvel könyörgött hozzá, mondván: Ó Magasságos Isten, ó, egek és föld Teremtője, ó, minden teremtett dolog Teremtője!
10 Kérlek, adj nekem egy fiút, hogy megvigasztalhassam, hogy jelen legyen egészségemnél, hogy becsukhassa a szemem, és eltemessem.
11 Ekkor egy hang szólt hozzá: „Mivel elsősorban faragott képekre támaszkodtál, és áldozatokat mutattál be nekik, ezért gyermektelen maradsz életed végéig.
12 De vedd Nádánt, a te húgod fiát, és tedd gyermekeddé, és tanítsd meg a te tudásodra és jó tenyésztésedre, és halálodkor eltemet téged.
13 Ezután elvitte Nadant, a húga fiát, aki egy kicsit szopós volt. És átadta őt nyolc ápolónőnek, hogy szoptathassák és felneveljék.
14 És felnevelték őt jó étellel, gyengéd edzéssel, selyemruhával, bíborral és bíborral. És selyem heverőkön ült.
15 És amikor Nadan nagyra nőtt, és magas cédrusként emelkedve járt, megtanította jó modorra, írásra, tudományra és filozófiára.
16 Sok nap múlva Szanherib király Haikárra nézett, és látta, hogy nagyon megöregedett, és még azt mondta neki.
17 'Ó, tisztelt barátom, ügyes, megbízható, bölcs, kormányzó, titkárom, vezírem, kancellárom és igazgatóm; bizony nagyon megöregedtél, és évekkel súlyozott; és e világból való távozásodnak közel kell lennie.
18 Mondd meg nekem, hogy utánad kinek lesz helye szolgálatomban. És Haiqâr így szólt hozzá: Uram, éljen a fejed örökké! Ott van Nadan a húgom fia, a gyerekemmé tettem.
19 És felneveltem őt, és megtanítottam bölcsességemre és tudásomra.
20 És monda néki a király: Ó, Haikár! hozd őt elém, hogy lássam, és ha alkalmasnak találom, tedd a helyedre; és menj el, hogy pihenj, és éld le életed hátralévő részét édes nyugalomban.
21 Ekkor Haikár elment, és bemutatta Nádánnak, húga fiát. És tisztelgett, hatalmat és becsületet kívánt neki.
22 Ő pedig ránézett, csodálta őt, és örvendezett neki, és így szólt Haikárhoz: „Ez a te fiad, ó, Haikár? Imádkozom, hogy Isten őrizze meg őt. És ahogy te szolgáltál engem és atyámat, Sarhadumot, úgy szolgáljon engem ez a fiad, és teljesítse vállalásaimat, szükségleteimet és dolgomat, hogy tiszteljem őt, és hatalmat tegyek érted.
23 Haikár pedig hódolt a király előtt, és így szólt hozzá: »Éljen a fejed, ó, királyom, örökké! Azt kérem tőled, hogy légy türelmes fiammal, Nadannal, és bocsásd meg a hibáit, hogy szolgálhasson, ahogy illik.
24 Ekkor a király megesküdött neki, hogy kedvencei közül a legnagyobb és leghatalmasabb barátja lesz, és minden tiszteletben és tiszteletben vele lesz. És kezet csókolt és elbúcsúzott tőle.
25 És elvette Nadánt. húga fia vele volt, és leültette egy szalonba, és nekilátott éjjel-nappal tanítani, mígnem kenyérrel és vízzel teletömte bölcsességgel és tudással.

FEJEZET 2

A régi idők "szegény Richard almanachja". Az emberi magatartás halhatatlan előírásai pénzzel, nőkkel, öltözködéssel, üzlettel, barátokkal kapcsolatban. Különösen érdekes közmondások találhatók a 12., 17., 23., 37., 45., 47. versben. Hasonlítsd össze a 63. verset a mai cinizmussal.
1 Így tanította őt, mondván: Ó, fiam! hallgasd meg beszédemet, kövesd tanácsaimat, és emlékezz arra, amit mondok.
2 Ó fiam! ha hallasz egy szót, haljon meg a szívedben, és ne tárd fel másnak, nehogy eleven szénné váljon, és megégesse a nyelvedet és fájdalmat okozzon a testedben, és gyalázatot nyerj, és megszégyenülj Isten előtt és férfi.
3 Ó fiam! ha hírt hallottál, ne terjeszd; és ha láttál valamit, ne mondd el.
4 Ó fiam! könnyítsd meg ékesszólásodat a hallgató számára, és ne siettesd a választ.
5 Ó fiam! ha valamit hallasz, ne rejtsd el.
6 Ó fiam! ne oldjon meg egy lezárt csomót, és ne oldja ki, és ne zárja le a meglazult csomót.
7 Ó fiam! ne kívánd a külső szépséget, mert elhalványul és elmúlik, de a tiszteletreméltó megemlékezés örökké tart.
8 Ó fiam! ne tévesszen meg egy ostoba asszony a beszédével, nehogy a legnyomorúságosabb halállal halj meg, és a hálóba gabalyítson, amíg be nem csalnak.
9 Ó fiam! ne kívánj ruhákkal és kenőcsökkel megágyazott asszonyt, aki lelkében aljas és ostoba. Jaj, ha megajándékozol vele bármit, ami a tied, vagy rábízod, ami a kezedben van, és bűnre csábít, és Isten megharagszik rád.
10 Ó fiam! Ne légy olyan, mint a mandulafa, mert leveleket hoz minden fa előtt, és ehető gyümölcsöt mindegyik után, hanem légy olyan, mint az eperfa, amely ehető gyümölcsöt terem minden fa előtt, és minden fa után levelet hoz.
11 Ó fiam! hajtsd le fejedet, halkítsd meg hangodat, légy udvarias, és járj az egyenes úton, és ne légy ostoba. És ne emeld fel a hangodat, amikor nevetsz, mert ha nagy hangon épülne ház, a szamár sok házat építene minden nap; és ha az ekét meghajtják az ekét, az ekét soha nem távolítanák el a tevék vállai alól.
12 Ó fiam! a köveket kiszedni egy bölcs emberrel jobb, mint a bort inni egy bánatos emberrel.
13 Ó fiam! öntsd borodat az igazak sírjára, és ne igyál tudatlan, megvetendő emberekkel.
14 Ó fiam! ragaszkodj a bölcsekhez, akik félik az Istent, és olyanok, mint ők, és ne közeledj a tudatlanokhoz, nehogy olyan legyél, mint ő, és ne tanuld meg útjait.
15 Ó fiam! ha bajtársat vagy barátot szereztél magadnak, próbáld ki, és utána csinálj belőle elvtársat és barátot; és ne dicsérd őt próba nélkül; és ne rontsd el beszédedet olyan emberrel, akinek nincs bölcsessége.
16 Ó fiam! Amíg a cipő a lábadon marad, járj vele a tövisen, és csinálj utat fiadnak, házadnak és gyermekeidnek, és feszítsd meg a hajódat, mielőtt a tengerre szállna, hullámain és elsüllyedne, és nem mentve.
17 Ó fiam! Ha a gazdag ember megeszik egy kígyót, azt mondják: "Az ő bölcsessége miatt van", és ha egy szegény megeszi, az emberek azt mondják: "Az éhségétől."
18 Ó fiam! megelégszik mindennapi kenyereddel és jószágoddal, és nem kívánja, ami másé.
19 Ó fiam! ne légy felebarátja a bolondnak, és ne egyél vele kenyeret, és ne örülj felebarátaid csapásainak. Ha ellenséged rosszat tesz veled, mutass neki kedvességet.
20 Ó fiam! az Istent félő embert féld és tiszteld őt.
21 Ó fiam! a tudatlan elesik és megbotlik, a bölcs pedig, ha meg is botlik, nem rendül meg, és ha elesik is gyorsan felkel, és ha beteg, gondoskodhat az életéről. De ami a tudatlan, ostoba embert illeti, az ő betegségére nincs gyógyszer.
22 Ó fiam! ha olyan ember közeledik hozzád, aki alacsonyabb rendű önmagadnál, menj előre, hogy találkozz vele, és maradj állva, és ha nem tud megfizetni, az ő Ura megfizet érte.
23 Ó fiam! Ne kíméld meg a te fiadat, mert a te fiad dörzsölése olyan, mint a trágya a kertbe, és mint az erszény szájának bekötése, és mint a vadállatok megkötése és az ajtó reteszelése.
24 Ó fiam! tartsd vissza fiadat a gonoszságtól, és tanítsd meg a modorra, mielőtt fellázadna ellened, és megvetésbe hozna téged az emberek között, és leakasztod a fejed az utcákon és a gyülekezeteken, és megbüntenek gonosz tetteiért.
25 Ó fiam! vegyél magadnak fitymás kövér ökröt és nagy patás szamarat, és ne szerezz nagy szarvú ökröt, ne barátkozz trükkös emberrel, se veszekedő rabszolgát, se tolvaj szolgálólányt mindenért, amit elkövetsz. nekik tönkreteszik.
26 Ó fiam! ne átkozjanak meg téged a te szüleid, és az Úr gyönyörködjön bennük; mert meg van mondva: „Aki megveti apját vagy anyját, haljon meg halállal (a bűn halálával); aki pedig tiszteli szüleit, meghosszabbítja napjait és életét, és meglát minden jót. "
27 Ó fiam! ne járj az úton fegyver nélkül, mert nem tudod, mikor találkozhat veled az ellenség, hogy készen állj rá.
28 Ó fiam! ne légy olyan, mint a csupasz, lombtalan fa, amely nem nő, hanem olyan, mint a fa, amelyet levelei és ágai borítanak; mert az a férfiú, akinek nincs felesége és gyermeke, megszégyenül a világon, és gyűlölik, mint a lombtalan és terméketlen fa.
29 Ó fiam! légy olyan, mint egy termő fa az út szélén, amelynek gyümölcsét mindenki megeszi, aki arra jár, és a sivatag vadjai megpihennek árnyékában, és esznek a leveleiből.
30 Ó fiam! minden bárány, amely eltéved az útjáról és társai, a farkas táplálékává válik.
31 Ó fiam! ne mondd: "Az én uram bolond és én bölcs vagyok", és ne beszélj tudatlanságról és ostobaságról, nehogy megvessenek.
32 Ó fiam! ne tartozzon azok közé a szolgák közé, akiknek az urak azt mondják: "Távozz tőlünk", hanem tartozz azok közé, akiknek azt mondják: "Közeledj, és közeledj hozzánk."

33 Ó fiam! ne simogasd a rabszolgádat társa jelenlétében, mert nem tudod, melyikük lesz a legértékesebb számodra a végén.
34 Ó fiam! ne félj Uradat, aki teremtett téged, nehogy elhallgatjon előtted.
35 Ó fiam! tedd széppé beszédedet és édesítsd meg nyelvedet; és ne engedd, hogy társad rátaposson a lábadra, nehogy máskor a te melledre taposson.
36 Ó fiam! ha megversz egy bölcs embert a bölcsesség szavával, az úgy lappang a mellében, mint egy finom szégyenérzet; de ha bottal dörzsölöd a tudatlant, nem fogja megérteni és nem hallani.
37 Ó fiam! ha bölcs embert küldesz a szükségleteidre, ne adj neki sok parancsot, mert úgy csinálja a dolgodat, ahogy akarod; ha pedig bolondot küldesz, ne parancsolj neki, hanem menj el és intézd a dolgodat, mert ha te parancsolj neki, nem fogja azt tenni, amit akarsz. Ha üzleti útra küldik, siess gyorsan teljesíteni.
38 Ó fiam! ne tégy ellenségévé olyan embert, aki erősebb nálad, mert megméri a te mértékedet, és bosszút áll rajtad.
39 Ó fiam! tedd próbára a te fiadat és a te szolgádat, mielõtt rájuk bíznád vagyonodat, hogy el ne hagyd õket; mert aki teli kézzel, azt bölcsnek nevezik, még ha buta és tudatlan is, akit pedig üres, azt szegénynek, tudatlannak nevezik, még ha bölcsek fejedelme is.
40 Ó fiam! Megettem egy kolocintot, nyeltem aloét, és nem találtam keserűbbet a szegénységnél és a szűkösségnél.
41 Ó fiam! tanítsd meg fiadat a takarékosságra és az éhségre, hogy jól gazdálkodhasson a háznépével.
42 Ó fiam! ne tanítsd a tudatlannak a bölcsek nyelvét, mert az megterhelő lesz számára.
43 Ó fiam! ne mutasd meg állapotodat a barátodnak, nehogy megvessenek.
44 Ó fiam! a szív vaksága súlyosabb, mint a szem vaksága, mert a szem vaksága apránként vezérelhető, de a szív vaksága nem vezet, és elhagyja az egyenes utat, és görbén megy út.
45 Ó fiam! jobb az ember botlása a lábával, mint egy n nyelvével.
46 Ó fiam! a barát, aki közel van, jobb, mint egy kiválóabb testvér, aki távol van.
47 Ó fiam! a szépség elhalványul, de a tanulás tart, a világ elsorvad és hiábavalóvá válik, de a jó hírnév sem nem válik hiábavalóvá, sem elenyészik.
48 Ó fiam! a kinek nincs nyugodalma, jobb volt a halála, mint az élete; és a sírás hangja jobb, mint az ének hangja; mert jobb a bánat és a sírás, ha Isten félelme van bennük, mint az ének és az örvendezés hangja.
49 Ó, gyermekem! jobb a béka combja a kezedben, mint a liba a felebarátod edényében; és jobb egy bárány a közeledben, mint egy ökör messze; és jobb egy veréb a kezedben, mint ezer repülõ veréb; és a gyűjtögető szegénység jobb, mint a sok ellátás szétszórása; és jobb az élő róka, mint a döglött oroszlán; és egy font gyapjú jobb, mint egy font vagyon, mármint arany és ezüst; mert az arany és az ezüst el van rejtve és el van takarva a földben, és nem láthatók; de a gyapjú a piacokon marad, és meglátszik, és szép annak, aki hordja.
50 Ó fiam! jobb egy kis vagyon, mint egy szétszórt vagyon.
51 Ó fiam! egy élő kutya jobb, mint egy halott szegény ember.
52 Ó fiam! jobb a szegény ember, aki helyesen cselekszik, mint a gazdag, aki meghalt a bűneiben.
53 Ó fiam! tarts meg egy szót a szívedben, és ez sok lesz neked, és vigyázz, hogy felfedd barátod titkát.
54 Ó fiam! egy szó se folyjon ki a szádból, amíg meg nem tanácsolsz a szíveddel. És ne állj civakodó emberek közé, mert a rossz szóból veszekedés, a veszekedésből háború, a háborúból pedig a harc, és kénytelen leszel tanúságot tenni; de fuss el onnan és pihend ki magad.
55 Ó fiam! ne állj ellen magadnál erősebb embernek, hanem szerezz türelmet, kitartást és egyenes magatartást, mert nincs ennél kiválóbb.
56 Ó fiam! ne gyűlöld az első barátodat, mert a második talán nem tart.
57 Ó fiam! Látogasd meg a szegényt nyomorúságában, beszélj róla a szultán jelenlétében, és tégy szorgalmat, hogy megmentsd őt az oroszlán szájától.
58 Ó fiam! ne örülj ellenséged halálának, mert egy kis idő múlva felebarátod leszel, és aki kigúnyol téged, azt tiszteld és tiszteld, és legyél vele előre köszöntve.
59 Ó fiam! Ha a víz megállna az égben, és a fekete varjú fehérné, és a mirha édeské válna, mint a méz, akkor a tudatlanok és a bolondok megértenék és bölcsekké válnának.
60 Ó fiam! ha bölcs akarsz lenni, fogd vissza a nyelvedet a hazugságtól, és a kezed a lopástól, és a szemeidet, hogy ne lássanak gonoszságot; akkor bölcsnek fogsz nevezni.
61 Ó fiam! üssön a bölcs vesszővel, de a bolond ne kenjen fel édes kenőccsel. Légy alázatos ifjúkorodban, és megtisztelnek öreg korodban.
62 Ó fiam! ne állj ellen embernek hatalmának napjaiban, sem folyónak áradása napjaiban.
63 Ó fiam! ne siessen egy feleség esküvőjén, mert ha jól alakul, azt mondja: 'Uram, gondoskodjon rólam'; és ha betegnek bizonyul, meg fogja ítélni, hogy ki volt az oka.
64 Ó fiam! aki elegáns a ruhájában, az a beszédében is az; és akinek aljas megjelenése van az öltözékében, az a beszédében is ugyanaz.
65 Ó fiam! ha lopást követett el, tudassa a szultánnal, és adjon neki egy részt, hogy megszabaduljon tőle, mert különben keserűséget fog elviselni.
66 Ó fiam! barátkozz azzal az emberrel, akinek a keze jól van és jól van, és ne barátkozz azzal az emberrel, akinek a keze zárva van és éhes.
67 Négy dolog van, amiben sem a király, sem a serege nem lehet biztonságban: a vezír általi elnyomás, és a rossz kormányzás, és az akarat elferdítése, valamint a téma feletti zsarnokság; és négy olyan dolog, amit nem lehet elrejteni: a bölcsek és a bolondok, és a gazdagok és a szegények.

FEJEZET 3

Ahikar visszavonul az államügyekben való aktív részvételtől. Vagyonát áruló unokaöccsének adja át. Íme

a csodálatos történet arról, hogyan lesz egy hálátlan pazarlóból hamisító. Egy okos összeesküvés Ahikar összegabalyítására azt eredményezi, hogy halálra ítélik. Nyilván az Ahikar vége.
1 Így beszélt Haiqâr, és amikor befejezte ezeket a parancsolatokat és közmondásokat Nadannak, a nővére fiának, azt képzelte, hogy mindet megtartja, és nem tudta, hogy ehelyett fáradtságot, megvetést és gúnyt fejez ki előtte.
2 Ezután Haiqâr nyugodtan ült a házában, és átadta Nádánnak minden jószágát, és a rabszolgákat, a szolgálóleányokat, a lovakat, a szarvasmarhákat és minden mást, amit birtokolt és szerzett; és az ajánlattétel és a tiltás ereje Nadan kezében maradt.
3 Haikár pedig nyugalomban ült a házában, és időnként Haikár elment, tiszteletét tette a király előtt, és hazatért.
4 Most, amikor Nadan észrevette, hogy a parancsolás és a tiltás ereje a saját kezében van, megvetette Haiqâr helyzetét, kigúnyolta, és hibáztatni kezdte őt, amikor csak megjelent, mondván: Haikár nagybátyám az ő körzetében van. és most nem tud semmit.
5 És elkezdte verni a rabszolgákat és a szolgálóleányokat, és eladta a lovakat és a tevéket, és takarékoskodni kezdett mindennel, amivel Haikár nagybátyja volt.
6 Amikor pedig Haikár látta, hogy nem könyörül szolgáin, sem házanépén, felkelt, kikergette a házából, és elküldte, hogy értesítse a királyt, hogy szétszórta vagyonát és élelmet.
7 És felkelt a király, hívatta Nádánt, és ezt mondta neki: Amíg Haikár egészséges, senki ne uralkodjon a javai felett, se a házanépén, se a vagyonán.
8 És Nadan keze lekerült a nagybátyjáról, Haiqârról és minden jószágáról, és közben sem be, sem ki nem ment, és nem is köszönt neki.
9 Haiqâr ezután megbánta a húga fiával, Nadannal végzett fáradozását, és továbbra is nagyon szomorú volt.
10 Nádánnak pedig volt egy öccse, akit Benuzardánnak hívtak, ezért Haikár magához vette Nádán helyére, és a legnagyobb tisztelettel nevelte és tisztelte. És átadta néki mindazt, amije volt, és házának kormányzójává tette.
11 Most, amikor Nadant megértette, mi történt, irigység és féltékenység fogta el, és panaszkodni kezdett mindenkinek, aki megkérdezte, és kigúnyolta Haiqâr nagybátyját, mondván: „A nagybátyám kikergetett a házából, és jobban szerettem a bátyámat, mint engem, de ha a Magasságos Isten hatalmat ad, rá fogom hozni azt a szerencsétlenséget, hogy megölnek.
12 És Nadan továbbra is azon töprengett, hogy milyen buktatót találhat ki számára. És egy idő után Nádán megfordította a dolgot, és levelet írt Ákisnak, Bölcs Sah fiának, Perzsia királyának, és így szólt:
13 Béke, egészség, hatalom és tisztesség Szanherib, Asszíria és Ninive királya, valamint vezírje és titkára, Haikár néked, ó nagy király! Legyen fillér közted és köztem.
14 És ha ez a levél elérkezik hozzád, ha felkelsz, és gyorsan elmész Nisrin síkságára, Asszíriába és Ninivébe, átadom néked a királyságot háború és harci harc nélkül.
15 És írt egy másik levelet is Haikár nevében a fáraónak, Egyiptom királyának. „Legyen béke közted és köztem, ó hatalmas király!
16 Ha e levél megérkezésekor felkelsz, és Asszíriába és Ninivébe mész a Nisrin síkságáig, hadd és harc nélkül átadom neked az országot.
17 És Nadan írása olyan volt, mint a nagybátyja, Haiqâr.
18 Azután összehajtotta a két levelet, és lepecsételte nagybátyja, Haiqâr pecsétjével; ennek ellenére a király palotájában voltak.
19 Aztán elment, és hasonló levelet írt a király nagybátyjának, Haiqârnak: Béke és egészség vezíremnek, titkáromnak, kancelláromnak, Haiqârnak.
20 Ó, Haiqâr, amikor ez a levél hozzád érkezik, gyűjtsd össze az összes veled lévő katonát, és legyenek tökéletesek ruhában és számban, és hozd el nekem az ötödik napon Nisrin síkságán.
21 És amikor meglátod, hogy jövök feléd, siess, és hadd vonuljon ellenem a hadsereg, mint ellenség, aki harcolni akar velem, mert velem vannak a fáraó, Egyiptom királyának követei, hogy lássák a mi erőnket. hadsereg, és féljenek tőlünk, mert ők az ellenségeink, és gyűlölnek minket.
22 Aztán lepecsételte a levelet, és elküldte Haikárba a király egyik szolgája által. És fogta a másik levelet, amelyet írt, és kinyújtotta a király elé, felolvasta neki, és megmutatta neki a pecsétet.
23 Amikor a király meghallotta, mi van a levélben, nagy zavarba jött, és nagy és heves haraggal megharagudott, és így szólt: Ó, megmutattam bölcsességemet! mit tettem Haiqârral, hogy ezeket a leveleket ellenségeimnek írta? Ez az én jutalmam tőle az általam nyújtott előnyökért?
24 És monda néki Nádán: Ne keseredj el, király! ne haragudj, hanem menjünk el Nisrîn síkságára, és nézzük meg, igaz-e a mese vagy sem.
25 Azután felkelt Nádán az ötödik napon, és magához vette a királyt, a katonákat és a vezírt, és elmentek a pusztába Nisrin síkságára. És nézte a király, és íme! Haiqâr és a hadsereg sorra álltak.
26 Amikor Haikár látta, hogy a király ott van, odalépett, és jelt adott a seregnek, hogy hadd induljanak el, és harcoljanak a király ellen, ahogyan a levélben szerepel, mivel nem tudta, milyen gödröt ásott Nadan. neki.
27 És amikor a király látta Haikár cselekedetét, aggodalom, rémület és tanácstalanság fogta el, és nagy haraggal megharagudott.
28 És monda néki Nádán: Láttad-e, uram, királyom? mit csinált ez a nyomorult? de ne haragudj, ne szomorkodj és ne fájjon, hanem menj a házadba, és ülj a trónusodra, és megkötözve és láncra láncolva hozzád hozom Haikárt, és fáradság nélkül elűzöm tőled ellenségedet.
29 És visszatért a király trónjához, bosszankodva Haikár miatt, és semmit sem tett ellene. És Nadan elment Haiqârba, és így szólt hozzá: 'Jaj, nagybátyám! A király valóban nagy örömmel örvend benned, és köszöni, hogy megtetted, amit parancsolt neked.
30 És most elküldött engem hozzád, hogy bocsásd el a katonákat kötelességükre, és jöjj hozzá megkötözött kezeddel és megláncolt lábbal, hogy lássák ezt a fáraó

követei, és hogy a király lehessen féltek tőlük és a királyuktól.
31 Haikár így válaszolt: Hallani annyi, mint engedelmeskedni. És azonnal felkelt, kezeit maga mögé kötözte, lábát megláncolta.
32 És fogta Nádán, és elment vele a királyhoz. És amikor Haikár belépett a király elé, hódolt előtte a földön, és hatalmat és örök életet kívánt a királynak.
33 Ekkor így szólt a király: Ó, Haiqâr, titkárom, ügyeim kormányzója, kancellárom, államom uralkodója, mondd meg, milyen rosszat tettem veled, hogy megjutalmaztál ezzel a csúnya cselekedettel.
34 Aztán megmutatták neki a betűket az írásában és a pecsétjével. És amikor Haiqâr ezt meglátta, a végtagjai megremegtek, a nyelve egyszerre meg volt kötözve, és a félelemtől egy szót sem tudott szólni; de a föld felé hajtotta a fejét és néma volt.
35 Amikor ezt látta a király, biztos volt benne, hogy a dolog tőle származik, és azonnal felkelt, és megparancsolta nekik, hogy öljék meg Haikárt, és a városon kívül üssék karddal a nyakát.
36 Ekkor Nadan felsikoltott, és így szólt: Ó, Haiqâr, ó fekete arc! mit használ neked az elmélkedésed vagy az erőd, amikor ezt a tettet megteszed a királynak?
37 Így mondja a mesemondó. A kardforgató neve pedig Abu Samîk volt. És monda néki a király: Ó, kardforgató! kelj fel, menj, hasítsd fel Haiqâr nyakát a háza ajtajánál, és hajtsd el a fejét a testétől száz könyöknyire.
38 Haikár ekkor letérdelt a király elé, és így szólt: Éljen az én uram, a király örökké! és ha meg akarsz ölni, teljesüljön a kívánságod; és tudom, hogy nem én vagyok bűnös, hanem a gonosz ember kér számot gonoszságáról; mindazonáltal, ó, király uram! Kérlek téged és barátságodat, engedd meg a kardforgatónak, hogy testemet a rabszolgáimnak adja, hogy eltemessenek, és a te rabszolgád legyen az áldozatod.
39 A király felkelt, és megparancsolta a kardforgatónak, hogy tegyen vele úgy, ahogy akarja.
40 És azonnal megparancsolta szolgáinak, hogy fogják Haikárt és a kardforgatót, és meztelenül menjenek vele, hogy megöljék.
41 És amikor Haikár bizonyosan tudta, hogy meg kell ölni, elküldött a feleségéhez, és ezt mondta neki: 'Gyere ki, és találkozz velem, és legyen veled ezer fiatal szűz, és öltöztesd fel őket bíborruhába és selyem, hogy sírjanak engem halálom előtt.
42 És készíts asztalt a kardforgatónak és szolgáinak. És keverj sok bort, hogy ihassanak.
43 És mindent megtett, amit parancsolt neki. És nagyon bölcs, okos és körültekintő volt. És minden lehetséges udvariasságot és tanulást egyesített.
44 És amikor a király és a kardforgató serege megérkezett, az asztalt rendbe rakva, a bort és a fényűző poharakat találták, és enni és inni kezdtek, míg meg nem itatták őket.
45 Ekkor Haikár félrevonta a kardforgatót a csapattól, és így szólt: »Ó, Abu Samîk, nem tudod, hogy amikor Sarhadum király, Szanherib apja meg akart ölni, elfogtalak, és elrejtettelek egy bizonyos helyen, amíg a király haragja alábbhagyott, és megkért téged?
46 És amikor elébe vezettelek, örvendezett benned, és most emlékezz meg a jóságról, amit tettem veled.
47 És tudom, hogy a király megbánja őt miattam, és nagy haraggal fog haragudni a kivégzésem miatt.
48 Mert nem vagyok bűnös, és amikor eléje társz a palotájában, nagy szerencsével találkozol, és tudod, hogy Nadan, a húgom fia becsapott engem, és ezt a rosszat tette velem, és a király megbánja, hogy megölt engem; és most van egy pincém a házam kertjében, és senki sem tud róla.
49 Rejtsetek el benne feleségem tudtával. És van egy rabszolgám a börtönben, aki megérdemli, hogy megöljék.
50 Hozd ki, öltöztesd fel a ruhámba, és parancsold meg a szolgáknak, hogy részegek öljék meg. Nem fogják tudni, kit ölnek meg.
51 És vesd el fejét száz singnyire a testétől, és add oda az ő testét szolgáimnak, hogy eltemessék. És nagy kincset gyűjtesz velem.
52 És akkor a kardforgató úgy tett, ahogy Haiqâr parancsolta neki, és elment a királyhoz, és ezt mondta neki: "Éljen a fejed örökké!"
53 Azután Haiqâr felesége minden héten leadta neki a rejtekhelyen, ami elég volt neki, és senki sem tudott róla, csak ő maga.
54 És a történetet közölték, megismételték és elterjedt minden helyen, hogy Haiqârt, a Bölcset megölték és meghalt, és annak a városnak az egész népe gyászolta őt.
55 És sírtak, és így szóltak: Jaj, ó, Haiqâr! és a tanulásodért és az udvariasságodért! Milyen szomorú érted és a tudásod miatt! Hol lehet hozzád hasonlót találni? és hol lehet olyan okos, tanult ember, aki olyan ügyes az uralkodásban, hogy hasonlít rád, hogy betöltse a helyedet?
56 De a király megbánta Haikárt, és a bűnbánat nem használt neki semmit.
57 Aztán magához hívatta Nadant, és így szólt hozzá: Menj, vidd magaddal barátaidat, gyászold meg és sírd el Haiqâr nagybátyádat, és sirass miatta szokás szerint, tiszteletet téve az emlékének.
58 De amikor Nádan, a bolond, a tudatlan, a keményszívű, nagybátyja házába ment, nem sírt, nem szomorkodott, és nem is jajgatott, hanem szívtelen és elszánt embereket gyűjtött össze, és nekilátott enni és inni.
59 És Nadan elkezdte lefoglalni a szolgálólányokat és a Haiqârhoz tartozó rabszolgákat, megkötözte, megkínozta és fájdalmasan kenegette őket.
60 És nem tisztelte nagybátyja feleségét, aki úgy nevelte őt, mint a saját fiát, hanem azt akarta, hogy bűnbe essen vele.
61 De Haiqârt bevágták a rejtekhelyre, és hallotta rabszolgái és szomszédai sírását, és dicsérte a Magasságos Istent, az Irgalmast, hálát adott, és mindig imádkozott és könyörgött a Magasságos Istenhez. .
62 És a kardforgató időnként Haikárba érkezett, amíg a búvóhely közepén volt, és Haikár jött, és könyörgött neki. És megvigasztalta, és szabadulást kívánt neki.
63 És amikor más országokban elhangzott a történet, hogy Haikárt, a Bölcset megölték, minden király

elszomorodott és megvetették Szanherib királyt, és siránkoztak Haikár, a rejtvényfejtő miatt.

FEJEZET 4

– A szfinx talányai. Mi történt valójában Ahikarral. A visszatérése.
1 És amikor Egyiptom királya megbizonyosodott arról, hogy Haikárt megölték, azonnal felkelt, és levelet írt Szanherib királynak, emlékeztetve őt abban a békére, egészségre, hatalomra és tiszteletre, amelyet különösen kívánunk neked, szeretett testvérem, Szanherib király.
2Vágytam arra, hogy egy várat építsek az ég és a föld közé, és azt akarom, hogy küldj hozzám egy bölcs, okos embert magadtól, aki megépíti nekem, és válaszoljon minden kérdésemre, és hogy megkapjam a Asszíria adói és vámjai három évig.
3 Aztán lepecsételte a levelet, és elküldte Szanheribnek.
4 Elvette, elolvasta, és odaadta vezíreinek és királysága nemeseinek, akik megzavarodtak és szégyellték őket, ő pedig nagy haraggal dühöngött, és tanácstalan volt, hogyan viselkedjen.
5 Azután összegyűjtötte az öregeket és a tudósokat, a bölcseket és a filozófusokat, a jósokat és az asztrológusokat, és mindenkit, aki az ő hazájában volt, és elolvasta nekik a levelet, és ezt mondta nekik: „Ki fog közületek elmenni a fáraóhoz, Egyiptom királyához, és válaszolni neki a kérdéseire?
6 És mondának néki: Urunk, királyunk! tudd, hogy a te királyságodban nincs senki, aki ismerné ezeket a kérdéseket, csak Haiqâr, a te vezíred és titkárod.
7 De mi ebben nincs jártasságunk, hacsak nem Nadan, a nővére fia, mert ő tanította meg minden bölcsességére, tudására és tudására. Hívd magadhoz, talán kioldja ezt a kemény csomót.
8 Ekkor a király felhívta Nádánt, és ezt mondta neki: Nézze meg ezt a levelet, és értse meg, mi van benne. És amikor Nadan elolvasta, azt mondta: „Ó, uram! ki tud várat építeni az ég és a föld közé?
9 És amikor a király meghallotta Nadan beszédét, nagy és fájdalmas fájdalommal elszomorodott, leszállt trónjáról, leült a hamuba, és sírni és jajgatni kezdett Haiqâr miatt.
10 Mondván: Ó, bánatom! Ó, Haiqâr, aki tudta a titkokat és a rejtvényeket! jaj neked, ó, Haiqâr! Ó, hazám tanítója és királyságom fejedelme, hol találok hozzád hasonlót? Ó, Haiqâr, ó, hazám tanítója, hova forduljak érted? jaj én neked! hogy elpusztítottalak! és hallgattam egy hülye, tudatlan fiú beszédét, tudás, vallás és férfiasság nélkül.
11 Ó! és megint Ah magamnak! ki tud adni téged nekem csak az egyszer, vagy megmondani nekem, hogy Haiqâr él? és neki adnám a királyságom felét.
12 Honnan van ez nekem? Ó, Haiqâr! hogy egyszer csak lássam, hogy jóllakhassak a bámulással, és gyönyörködhessek benned.
13 Ah! Ó bánatom érted minden időkig! Ó, Haiqâr, hogyan öltelek meg téged! és nem késtem a te ügyeddel, amíg nem láttam a dolog végét.
14 És sírt a király éjjel-nappal. Most, amikor a kardforgató látta a király haragját és Haiqâr miatti bánatát, szíve meglágyult feléje, és odalépett hozzá, és így szólt hozzá:
15 'Ó uram! parancsold meg szolgáidnak, hogy vágják le a fejemet. Ekkor a király így szólt hozzá: "Jaj, Abu Samîk, mi a hibás?"
16 És monda néki a kardforgató: Ó, uram! Minden rabszolgát, aki ura szavával ellenkezik, megölnek, én pedig a te parancsod ellen cselekedtem.
17 Ekkor a király ezt mondta neki. – Jaj neked, ó, Abu Samîk, miben cselekedtél a parancsommal ellentétben?
18 És monda néki a kardforgató: Uram! te parancsoltad, hogy öljem meg Haiqârt, és tudtam, hogy megbánod őt, és hogy bántották, és elrejtettem egy bizonyos helyen, és megöltem az egyik rabszolgáját, és most biztonságban van a ciszterna, és ha parancsolsz, elhozom őt neked.
19 És monda néki a király. – Jaj neked, ó, Abu Samîk! kigúnyoltál engem, és én vagyok a te urad.
20 És monda néki a kardforgató: Nem, csak a te fejed életével, ó, uram! Haiqâr biztonságban van és él.
21 Amikor a király meghallotta ezt a beszédet, biztosra vette a dolgot, és úszott a feje, és elájult az örömtől, és megparancsolta nekik, hogy hozzák Haikárt.
22 És így szólt a kardforgatóhoz: Óh hűséges szolga! ha beszéded igaz, meggazdagodnék, és méltóságodat minden barátod fölé emelném.
23 A kardforgató pedig ujjongva ment, mígnem Haikár házához ért. És kinyitotta a rejtekhely ajtaját, és lement, és találta Haiqârt ülve, dicsérve Istent és hálát adva neki.
24 És kiáltott neki, mondván: Ó, Haiqâr, én a legnagyobb örömet, boldogságot és gyönyört hozom!
25 És monda néki Haikár: Mi a hír, ó, Abu Samik? És mindent elmondott neki a fáraóról az elejétől a végéig. Aztán fogta és elment a királyhoz.
26 És amikor a király ránézett, látta, hogy nincstelen állapotban van, és hogy a haja hosszúra nőtt, mint a vadállatoknak, a körmei pedig olyanok, mint a sas karmai, és hogy a teste beszennyeződött a portól, és az arca színe megváltozott és elhalványult, és most olyan volt, mint a hamu.
27 Amikor a király meglátta őt, elszomorodott felette, és azonnal felkelt, átölelte és megcsókolta, sírt felette, és így szólt: „Dicséret az Istennek! aki visszahozott téged hozzám.
28 Aztán megvigasztalta és megvigasztalta. És levetette köntösét, és felöltötte a kardforgatóra, és nagyon kegyes volt hozzá, és nagy gazdagságot adott neki, és megnyugtatta Haiqârt.
29 Akkor ezt mondta Haikár a királynak: Éljen az én uram, a király örökké! Ezek a világ gyermekeinek tettei. Neveltem magamnak egy pálmafát, hogy támaszkodhassak rá, és oldalra hajlott, és ledobott.
30 De Uram! mióta megjelentem előtted, ne törődj, nyomass el téged! A király pedig így szólt hozzá: Áldott az Isten, aki irgalmasságot tanúsított rajtad, és tudta, hogy bántották, megmentett és megmentett a megöléstől.
31 De menj a meleg fürdőbe, és borotváld le a fejedet, vágd le a körmeidet, öltözz át, és szórakozz negyven

napig, hogy jót tegyél magaddal, és javíts az állapotodon és az arcod színén. visszajöhet hozzád.
32 Ekkor a király levetette drága köntösét, felöltötte Haikárt, és Haikár hálát adott Istennek, hódolt a királynak, és boldogan és boldogan távozott hajlékába, dicsérve a Magasságos Istent.
33 És örvendezett vele az ő háza népe, és örvendezett az ő barátai és mindenki, aki hallotta, hogy él.

FEJEZET 5

A „rejtvények" betűjét megmutatják Ahikarnak. A fiúk a sasokon. Az első "repülős" utazás. Irány Egyiptomba. Ahikar, bölcs ember lévén, van humorérzéke is. (27. vers).
1 És úgy tett, ahogy a király parancsolta neki, és pihent negyven napig.
2 Azután felöltöztette legmenőbb ruháját, és lovagolt a királyhoz, rabszolgáival mögötte és előtte, örvendezve és elragadtatva.
3 De amikor Nádán, a húga fia észrevette, mi történik, félelem és rémület vett hatalmába, és megzavarodott, és nem tudta, mit tegyen.
4 Amikor Haikár ezt meglátta, bement a király elé, köszöntötte, ő pedig viszonozta a köszönést, leültette maga mellé, és így szólt hozzá:
– Ó, kedves Haiqâr! nézd meg ezeket a leveleket, amelyeket Egyiptom királya küldött nekünk, miután meghallotta, hogy megöltek.
5 Felbosszantottak és legyőztek minket, és országunk népe közül sokan Egyiptomba menekültek, mert féltek az adóktól, amelyeket Egyiptom királya küldött, hogy megköveteljen tőlünk.
6 Ekkor Haiqâr fogta a levelet, elolvasta, és megértette a tartalmát.
7 Akkor azt mondta a királynak. – Ne haragudj, uram! Elmegyek Egyiptomba, és visszaadom a válaszokat a fáraónak, és megmutatom neki ezt a levelet, és válaszolok neki az adókról, és visszaküldöm mindazokat, akik elfutottak; és megszégyenítem ellenségeidet a Magasságos Isten segítségével, és a te országod boldogságára.
8 És amikor a király meghallotta ezt a beszédet Haikárból, nagy örömmel örvendezett, szíve kitágult, és kegyelmet tanúsított iránta.
9 Haikár pedig így szólt a királyhoz: Adj nekem negyven nap haladékot, hogy megfontoljam ezt a kérdést és megoldjam. És a király megengedte ezt.
10 Haikár pedig elment a lakhelyére, és megparancsolta a vadászoknak, hogy fogjanak el neki két sasfiókát, és elfogták és elhozták hozzá; és megparancsolta a kötélszövőknek, hogy fonjanak neki két vattakötelet, mindegyiket. kétezer könyök hosszú, és elhoztatta az ácsokat, és megparancsolta nekik, hogy készítsenek két nagy dobozt, és ezt meg is tették.
11 Aztán fogott két kislegényt, és minden nap bárányt áldozott, a sasokat és a fiúkat etette, a fiúkat pedig a sasok hátán lovagoltatta, és megkötötte őket erős csomóval, és a kábelt a lábakhoz kötötte. a sasok közül, és hadd szárnyaljanak felfelé apránként minden nap, tíz sing távolságra, míg meg nem szokják és megnevelték; és felemelkedtek a kötél teljes hosszában, míg az égig nem értek; a fiúk a hátukon vannak. Aztán magához húzta őket.
12 Amikor Haikár látta, hogy vágya teljesül, megparancsolta a fiúknak, hogy amikor felviszik őket az égre, kiáltsák, mondván:
13 Hozz nekünk agyagot és követ, hogy várat építsünk a fáraó királynak, mert tétlenkedünk.
14 És Haiqâr soha nem végezte a képzést és a gyakorlatozást, amíg el nem érték a lehető legnagyobb (ügyességi) pontot.
15 Aztán elhagyta őket, a királyhoz ment, és így szólt hozzá: Uram! a munka kívánságod szerint elkészül. Kelj fel velem, hogy megmutassam neked a csodát.
16 Ekkor a király felugrott, leült Haikárral, elment egy széles helyre, és elküldte, hogy hozzák a sasokat és a fiúkat, és Haikár megkötözte és a levegőbe engedte őket a kötelek teljes hosszában, és kiabálni kezdtek, tanította őket. Aztán magához húzta és a helyükre tette.
17 A király és a vele levők pedig nagy csodálkozással csodálkoztak, és a király megcsókolta Haikárt a szemei között, és így szólt hozzá: Menj békével, kedvesem! Ó királyságom büszkesége! Egyiptomba, és válaszolj a fáraó kérdéseire, és győzd le őt a Magasságos Isten erejével.
18 Azután elbúcsúzott tőle, és magához vette seregét, seregét, ifjait és sasait, és elment Egyiptom lakóhelyei felé. és amikor megérkezett, a király országa felé fordult.
19 És amikor Egyiptom népe megtudta, hogy Szanherib titkos tanácsának egyik emberét küldötte, hogy beszéljen a fáraóval és válaszoljon a kérdéseire, elküldték a hírt a fáraó királynak, aki pedig elküldte titkos tanácsosainak egy csoportját, hogy hozzák őt elé. .
20 És eljött, és bement a fáraó színe elé, és hódolt előtte, amint illik a királyoknak tenni.
21 Ő pedig ezt mondta neki: Uram, királyom! Szanherib király bőséggel üdvözöl téged békességgel, hatalommal és tisztességgel.
22 És elküldött engem, aki az egyik rabszolgája vagyok, hogy válaszoljak kérdéseidre, és teljesítsem minden kívánságodat; mert elküldtél, hogy keress az én uramtól, a királytól egy embert, aki várat épít neked ég és föld.
23 És én a Magasságos Isten segítségével, a te nemes kegyelmeddel és az én uram, a királyom erejével felépítem azt neked, ahogyan akarod.
24 De uram, királyom! amit három éve mondtál benne Egyiptom adóiról – most a királyság stabilitása szigorú igazságszolgáltatás, és ha te nyersz, és az én kezem nem tud válaszolni neked, akkor az én uram, a király elküldi neked a az általad említett adók.
25 És ha válaszolok néked a te kérdéseidre, maradjon a te dolgod, hogy elküldd az én uramnak, a királynak, amit mondasz.
26 És amikor a fáraó meghallotta ezt a beszédet, elcsodálkozott, és megdöbbent nyelvének szabadsága és beszédének kellemessége miatt.
27 És monda néki a fáraó király: Ó, ember! mi a neved? És monda: A te szolgád Abikám, én pedig egy kis hangyám Szanherib király hangyái közül.

28 És monda néki a fáraó: Nem volt-é a te uradnál magasabb méltóság, mint te, hogy egy hangyát küldött nekem, hogy válaszoljon nekem, és beszélgessen velem?
29 Haikár ezt mondta neki: Uram, királyom! Kérem a Magasságos Istent, hogy beteljesítsem, ami a fejedben van, mert Isten a gyengékkel van, hogy megzavarja az erőseket.
30 Ekkor megparancsolta a fáraó, hogy készítsenek szállást Abikámnak, és lássák el táplálékkal, étellel, itallal és mindennel, amire szüksége van.
31 Amikor pedig elkészült, három nap múlva a fáraó bíborba és vörösbe öltözött, és trónjára ült, és minden vezírje és királyságának mágnásai ott álltak keresztbe tett kézzel, egymáshoz szorított lábbal, és lehajtott fejjel.
32 És elküldött a fáraó, hogy elhozza Abikámot, és amikor eléje tárták, leborult előtte, és megcsókolta előtte a földet.
33 És monda néki a fáraó király: Ó, Abikám, kihez hasonlítok? és királyságom nemesei, kihez hasonlítanak?
34 És monda néki Haikár: Ó, rokonságom, olyan vagy, mint a Bél bálvány, és királyságod nemesei olyanok, mint az ő szolgái.
35 Azt mondta neki: Menj, és holnap gyere vissza. Haikár tehát elment, ahogy a fáraó király parancsolta neki.
36 Másnap pedig Haikár elment a fáraó színe elé, és hódolattal a király előtt állott. És a fáraó vörösbe öltözött, a nemesek pedig fehérbe.
37 És monda néki a fáraó: Ó, Abikám, kihez hasonlítok? és királyságom nemesei, kihez hasonlítanak?
38 Abikám így szólt hozzá: Ó, uram! olyan vagy, mint a nap, és a te szolgáid olyanok, mint a gerendái. És monda néki a fáraó: Menj a lakhelyedre, és gyere ide holnap.
39 Ekkor megparancsolta a fáraó udvarának, hogy tiszta fehéret viseljen, és a fáraó úgy öltözött, mint ők, és leült a trónjára, és megparancsolta nekik, hogy hozzák Haikárt. És bement és leült előtte.
40 És monda néki a fáraó: Ó, Abikám, kihez hasonlítok? és az én nemeseim, kihez hasonlítanak?
41 Abikám így szólt hozzá: Uram! olyan vagy, mint a hold, és a te nemeseid olyanok, mint a bolygók és a csillagok. És monda néki a fáraó: Menj, és holnap itt légy.
42 Ekkor megparancsolta a fáraó szolgáinak, hogy vegyenek fel különféle színű ruhákat, és a fáraó vörös bársonyruhát viselt, és leült a trónjára, és megparancsolta nekik, hogy vigyék el Abikámot. És bement, és leborult előtte.
43 Ő pedig ezt mondta: Ó, Abikám, kihez hasonlítok? és az én seregeim, kihez hasonlítanak? És azt mondta: Ó, uram! olyan vagy, mint az április hónap, és a te seregeid olyanok, mint a virágai.
44 Amikor a király ezt meghallotta, nagy örömmel örvendezett, és így szólt: Ó, Abikám! először hasonlítottál a bálványhoz, Bélhez, és a nemeseiimet az ő szolgáihoz.
45 Másodszor pedig a naphoz hasonlítottál engem, és a nemeseiimet a napsugárhoz.
46 És harmadszor is a Holdhoz hasonlítottál, és a nemeseiimet a bolygókhoz és a csillagokhoz.
47 Negyedszer pedig az április hónaphoz hasonlítottál engem, és a nemesemet a virágaihoz. De most, ó Abiqâm! Mondd meg nekem, urad, Szanherib király, kihez hasonlít? és a nemesei, kihez hasonlítanak?
48 Haikár pedig nagy hangon kiáltott, és így szólt: „Távol legyen tőlem, hogy megemlítsem uramat, a királyt, és te ülj a trónusodban. De állj talpra, hogy megmondjam neked, kihez hasonlít az én uram, a király, és kihez hasonlók az ő nemesei.
49 A fáraót pedig megzavarta nyelvének szabadsága és bátorsága a válaszadásban. Ekkor felkelt a fáraó trónjáról, Haikár elé állt, és ezt mondta neki: Mondd meg most, hogy meglássam, kihez hasonlít a te urad, a király, és az ő főemberei, kihez hasonlítanak.
50 Haikár ezt mondta neki: Az én uram a menny Istene, és az ő főemberei a villámok és a mennydörgés, és amikor akar, fújnak a szelek és esik az eső.
51 És parancsolja a mennydörgést, és világít és esik, és megtartja a napot, és nem adja fényét, és a holdat és a csillagokat, és nem keringenek.
52 És parancsol a viharnak, és fúj, esik az eső, és tapossa az áprilist, és elpusztítja virágait és házait.
53 Amikor a fáraó meghallotta ezt a beszédet, nagyon megzavarodott, és nagy haraggal megharagudott, és így szólt hozzá: »Ó, ember! mondd meg az igazat, és tudasd velem, ki vagy valójában.
54 És igazat mondott neki. – Én vagyok Haiqâr, az írnok, Szanherib király titkos tanácsosai közül a legnagyobb, én vagyok a vezírje, birodalmának kormányzója és kancellárja.
55 Ő pedig ezt mondta neki: Igazat mondtál ebben a beszédben. De hallottunk Haikárról, hogy Szanherib király megölte őt, de úgy tűnik, hogy élsz és jól vagy.
56 Haikár ezt mondta neki: Igen, így volt, de dicsőség az Istennek, aki tudja, mi van elrejtve, mert az én uram, a király megparancsolta, hogy öljek meg, és hitt a pazarló emberek szavának, de az Úr megszabadított. én, és áldott, aki őbenne bízik.
57 És monda a fáraó Haikárnak: Eredj, holnap légy itt, és mondj nekem egy szót, amit soha nem hallottam nemesemtől, sem országom és országom népétől.

FEJEZET 6

A csel sikerül. Ahikar válaszol a fáraó minden kérdésére. A fiúk a sasokon a nap csúcspontja. A 34-45-ös versekben feltárul az okosság, amely oly ritkán található meg az ókori Szentírásban.
1 Haikár pedig elment a lakhelyére, és írt egy levelet, amelyben ezt mondta:
2 Sanheribtől, Asszíria királyától. és Ninivét a fáraónak, Egyiptom királyának.
3 Békesség neked, testvérem! és ezzel tudatjuk veled, hogy egy testvérnek szüksége van a testvérére, és egymás királyaira, és azt remélem tőled, hogy kölcsönadsz nekem kilencszáz talentum aranyat, mert szükségem van rá az élelmezéshez. néhány katonát, hogy rájuk költsem. És egy kis idő múlva elküldöm neked.

4 Azután összehajtogatta a levelet, és másnap odaadta a fáraónak.
5 Amikor ezt meglátta, megdöbbent, és így szólt hozzá: "Bizony, még soha senkitől nem hallottam ehhez hasonlót."
6 És monda néki Haikár: Valóban ez az adósság, amellyel tartozol az én uramnak, a királynak.
7 A fáraó pedig elfogadta ezt, mondván: Ó, Haikár, hozzád hasonlít, aki becsületesen szolgálja a királyokat.
8 Áldott az Isten, aki tökéletessé tett téged bölcsességben, és bölcselettel és tudással díszített fel.
9 És most, ó Haiqâr, megmarad, amit kívánunk tőled, hogy építs egy kastélyt ég és föld között.
10 Haiqâr így szólt: Hallani annyi, mint engedelmeskedni. Kívánságod és választásod szerint várat építek neked; de, ó, uram, elkészítek nekünk meszet, követ, agyagot és munkásokat, és vannak hozzáértő építőim, akik úgy építenek neked, ahogy akarod.
11 És a király mindent elkészített néki, és elmentek egy széles helyre; Haiqâr és fiai odamentek hozzá, és magával vitte a sasokat és az ifjakat; és elment a király és minden főembere, és összegyűlt az egész város, hogy lássák, mit fog tenni Haiqâr.
12 Ekkor Haikár kiengedte a sasokat a dobozokból, a legényeket a hátukra kötötte, a kötelet a sasok lábára kötötte, és felengedte őket a levegőbe. És szárnyaltak felfelé, mígnem ég és föld között maradtak.
13 És a fiúk elkezdtek kiabálni, mondván: Hozz téglát, hozz agyagot, hogy felépítsük a király várát, mert tétlenül állunk!
14 A sokaság pedig elképedt és megdöbbent, és csodálkozott. A király és nemesei pedig csodálkoztak.
15 Haikár és szolgái pedig verni kezdték a munkásokat, és kiáltoztak a király seregéért, mondván nekik: Hozzátok a szakképzett munkásokhoz, amit akarnak, és ne akadályozzák őket munkájukban.
16 És monda néki a király: Megőrültél; ki tud bármit is hozni addig a távolságig?
17 Haikár ezt mondta neki: Uram! hogyan építsünk légvárat? és ha a király uram itt lenne, egyetlen nap alatt több várat épített volna.
18 És monda néki a fáraó: Menj el, Haikár, a te lakodba, és nyugodj meg, mert feladtuk a vár építését, holnap pedig gyere el hozzám.
19 Ezután Haikár elment a lakhelyére, és másnap megjelent a fáraó előtt. És monda a fáraó: Ó, Haikár, mi hír van urad lováról? mert amikor Asszíria és Ninive vidékén szomorkodik, és a mi kancáink meghallják az ő hangját, kivetik fiókáikat.
20 Amikor Haikár meghallotta ezt a beszédet, elment, fogott egy macskát, megkötözte, és heves korbácsolással kezdte korbácsolni, mígnem az egyiptomiak meghallották, és elmentek, és elmondták a királynak.
21 És elküldte a fáraó, hogy elhozza Haikárt, és ezt mondta neki: Haikár, miért korbácsolod így és vered meg azt a néma fenevadat?
22 És monda néki Haikár: Uram, királyom! bizony csúnya tettet követett el velem, és megérdemelte ezt a dörzsölést és korbácsolást, mert Szanherib király uram egy szép kakast adott nekem, és erős, igaz hangja volt, és ismerte a nappal és az éjszaka óráit.
23 És a macska még ezen az éjszakán felkelt, levágta a fejét, és elment, és ezért a tettemért ezzel a dörzsöléssel kezeltem.
24 A fáraó ezt mondta neki: Ó, Haikár, mindebből azt látom, hogy megöregedtél, és a te körzetedben vagy, mert Egyiptom és Ninive között hatvannyolc parasang van, és hogyan ment el még ezen az éjszakán, és vágott el. a farkad fejét, és visszajössz?
25 Haikár ezt mondta neki: Uram! ha ekkora távolság lenne Egyiptom és Ninive között, hogyan hallhatnák a te kancáid, amikor az én uram, a király lova nyögve kidobja fiókáit? és hogyan juthat el a ló hangja Egyiptomba?
26 És amikor a fáraó ezt meghallotta, tudta, hogy Haikár válaszolt az ő kérdéseire.
27 És monda a fáraó: Ó, Haikár, azt akarom, hogy tengeri homok kötelet csinálj nekem.
28 És monda néki Haikár: Uram, királyom, parancsold meg, hogy hozzanak ki nekem egy kötelet a kincstárból, hogy hasonlót készítsek.
29 Aztán Haiqâr a ház hátsó részébe ment, és lyukakat fúrt a tenger zord partján, és egy marék homokot vett a kezébe, tengeri homokot, és amikor felkelt a nap, és behatolt a lyukakba, szétszórta. a homok a napsütésben, mígnem úgy nem fonódott, mint a kötél.
30 És monda Haikár: Parancsold meg a szolgáidnak, hogy vigyék ezeket a köteleket, és amikor csak akarod, én is fogok neked hasonlókat szőni.
31 És monda a fáraó: Ó, Haikár, van itt egy malomkő, és eltörték, és azt akarom, hogy te varrd fel.
32 Haikár ránézett, és talált egy másik követ.
33 És azt mondta a fáraónak: Ó, uram! Külföldi vagyok: és nincs szerszámom a varráshoz.
34 De azt akarom, hogy megparancsold a te hű cipészeidnek, hogy vágjanak csírákat ebből a kőből, hogy megvarrjam azt a malomkövet.
35 Ekkor a fáraó és minden főembere nevetett. És azt mondta: Áldott legyen a Magasságos Isten, aki ezt az eszet és tudást adta neked.
36 Amikor a fáraó látta, hogy Haikár legyőzte őt, és visszaadta neki válaszait, azonnal izgatott lett, és megparancsolta nekik, hogy szedjenek be neki három évi adót, és vigyék el Haikárba.
37 És levetkőztette ruháit, és felöltötte Haikárra, katonáira és szolgáira, és átadta neki az útiköltséget.
38 És monda néki: Eredj békével, ó urának ereje és orvosainak büszkesége! van hozzád hasonló szultán? Köszöntsd uradat, Szanherib királyt, és mondd el neki, hogyan küldtünk neki ajándékokat, mert a királyok kevéssel elégedettek.
39 Ekkor Haikár felkelt, kezet csókolt a fáraó királynak, megcsókolta a földet előtte, és kívánt neki erőt, kitartást és bőséget a kincstárában, és ezt mondta neki: Uram! Azt kívánom tőled, hogy egyetlen honfitársunk se maradjon Egyiptomban.
40 És felkelt a fáraó, és hírnököket küldött Egyiptom utcáin, hogy ne maradjon Asszíria vagy Ninive lakosai közül Egyiptom földjén, hanem menjenek Haikárral.

41 Azután Haikár elment, búcsút vett a fáraó királytól, és elindult, megkeresve Asszíria és Ninive földjét; és volt néhány kincse és rengeteg vagyona.
42 Amikor pedig eljutott Szanherib királyhoz a hír, hogy Haikár megérkezik, kiment hozzá, és nagyon nagy örömmel örvendezett neki, átölelte és megcsókolta, és így szólt hozzá: Isten hozott itthon, ó rokon! Haiqâr bátyám, királyságom ereje és birodalmam büszkesége.
43 Kérd meg, mit nem akarsz tőlem, még akkor is, ha kivánnád országom felét és vagyonomat.
44 Akkor ezt mondta neki Haikár: Uram, királyom, élj örökké! Mutass kegyelmet, ó, királyom, uram! Abu Samîknak helyettem, mert az életem Isten és az övé kezében volt.
45 Ekkor így szólt Szanherib király: Legyen tiszteleted néked, ó, szeretett Haikárom! Abu Samîk állomását magasabb kardforgatóvá teszem, mint az összes titkos tanácsosom és kedvenceim.
46 Ekkor a király kérdezősködni kezdte tőle, hogyan boldogult a fáraóval az első megérkezésétől fogva egészen addig, amíg el nem jött, és hogyan válaszolt minden kérdésére, hogyan kapta meg tőle az adókat és a változásokat. a ruházat és az ajándékok.
47 És örvendezett Szanherib király nagy örömmel, és így szólt Haikárhoz: Vedd el, amit szeretnél ebből az adóból, mert mindez a te kezedben van.
48 Haikár pedig középen: »Éljen a király örökké! Semmi másra nem vágyom, csak király uram biztonságára és nagyságának fennmaradására.
49 Ó, uram! mit kezdhetek a gazdagsággal és hasonlókkal? de ha kedvet mutatsz hozzám, add nekem Nadant, a húgom fiát, hogy megtérítsem, amit velem tett, és adjam nekem a vérét, és bűntelennek tartsam.
50 És monda Sanherib király: Vedd el, neked adtam. Haiqâr pedig fogta Nadant, a húga fiát, vasláncokkal megkötözte a kezét, és bevitte a lakhelyére, és nehéz bilincseket rakott a lábára, és szoros csomóval megkötötte, és miután megkötötte, elvetette. egy sötét szobába, a pihenőhely mellé, és kinevezte Nebuhalt őrszemnek, hogy minden nap adjon neki egy kenyeret és egy kis vizet.

FEJEZET 7

Ahikar példázatai, amelyekben unokaöccsei tanulmányait végzi. Feltűnő hasonlatok. Ahikar festői neveken szólítja a fiút. Itt ér véget Ahikar története.
1 És valahányszor Haiqâr be- vagy kiment, szidta Nadant, a húga fiát, és bölcsen ezt mondta neki:
2 'Ó Nadan, fiam! Mindent megtettem veled, ami jó és kedves, és te megjutalmaztál érte csúfsággal és rosszal, és gyilkolással.
3 'Ó fiam! azt mondják a közmondások: Aki nem hallgat fülével, azt a nyaka súrolásával hallgatják meg.
4 És monda Nádán: Mi okból haragszol rám?
5 Haikár ezt mondta neki: Mert én neveltelek és taníttalak, és tiszteletet és tiszteletet adtam neked, és naggyá tettelek, és a legjobb tenyésztéssel neveltelek, és a helyemre ültettem, hogy az örökösöm legyél. a világon, és te öléssel bántál velem, és az én romlásommal viszonoztál.
6 De az Úr tudta, hogy rosszat tettem, és megmentett az edénytől, amelyet nekem adtál, mert az Úr meggyógyítja a megtört szíveket, és megakadályozza az irigyeket és a gőgösöket.
7 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a skorpió, amely ha rézre csap, átszúrja azt.
8 Ó fiam! olyan vagy, mint a gazella, aki a dög gyökereit ette, és ma és holnap is megbarnulnak, és gyökereimbe bújnak."
9 Ó fiam! te voltál, aki meztelenül látta bajtársát a hideg téli időben; ő pedig hideg vizet vett és ráöntötte.
10 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint az az ember, aki követ vett, és feldobta az égbe, hogy megkövezze vele Urát. És a kő nem ütött, és nem ért elég magasra, hanem a bűn és a bűn okozója lett.
11 Ó fiam! ha tiszteltél és tiszteltél volna, és hallgattál volna szavaimra, örökösöm lettél volna, és uralkodtál volna uralmaim felett.
12 Ó fiam! tudd meg, hogy ha a kutya vagy a disznó farka tíz könyök hosszú lenne, akkor sem érné meg a ló értékét, még ha selyemszerű lenne is.
13 Ó fiam! Azt hittem, te lettél volna az örökösöm halálomkor; te pedig irigységeddel és pimaszságoddal meg akartál ölni. De az Úr megszabadított a ravaszságodtól.
14 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint egy csapda, amelyet a trágyadombon állítottak fel, és jött egy veréb, és felállítva találta a csapdát. És a veréb azt mondta a csapdának: "Mit keresel itt?" A csapda így szólt: "Itt imádkozom Istenhez."
15 És megkérdezte tőle a pacsirta is: "Mi az a fadarab, amelyet tartasz?" A csapda így szólt: "Ez egy fiatal tölgyfa, amelyre támaszkodok imádkozáskor."
16 Monda a pacsirta: "És mi van az a szádban?" A csapda így szólt: "Ez a kenyér és az élelem, amit viszek minden éhezőnek és szegénynek, aki közel jön hozzám."
17 Monda a pacsirta: Akkor most előjöhetek és egyek, mert éhes vagyok? És a csapda azt mondta neki: "Gyere előre!" És a pacsirta közeledett, hogy ehessen.
18 De a csapda felugrott, és megragadta a pacsirát a nyakánál.
19 A pacsirta pedig válaszolt, és így szólt a csapdához: Ha ez a te kenyered az éhezőnek, Isten nem fogadja el alamizsnádat és jócselekedeteidet.
20 És ha ez a te böjtöd és imáid, Isten nem fogadja el tőled sem a böjtödet, sem az imádságodat, és Isten nem fogja tökéletesíteni azt, ami jó veled kapcsolatban."
21 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint egy oroszlán, aki megbarátkozott egy szamárral, és a szamár egy ideig az oroszlán előtt járt; és egy napon az oroszlán ráugrott a szamárra és megette.
22 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a zsizsik a búzában, mert nem tesz jót semminek, hanem megrontja a búzát és megrágja.
23 Ó fiam! olyan voltál, mint az ember, aki tíz mérték búzát vetett, és amikor eljött az aratás ideje, felkelt és learatta, és összeszedte, csépelte, és a végsőkig fáradozott rajta, és kiderült, hogy tíz volt. mért, és a

gazdája így szólt hozzá: "Ó, te lusta! nem nőttél fel és nem zsugorodtál."
24 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a fogoly, amelyet a hálóba vetettek, és nem tudta megmenteni magát, de kiáltotta a fogolyoknak, hogy vesse ki őket a hálóba.
25 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a kutya, aki fázott, és bement a fazekas házába, hogy felmelegedjen.
26 Mikor pedig felmelegedett, ugatni kezdett rájuk, és kikergették és megverték, hogy meg ne harapja őket.
27 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a disznó, aki bement a forró fürdőbe minőségi emberekkel, és amikor kijött a forró fürdőből, meglátott egy koszos lyukat, és leereszkedett benne.
28 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint a kecske, amely társaihoz csatlakozott az áldozathoz vezető úton, és nem tudta megmenteni magát.
29 Ó fiam! a vadászatból nem táplált kutya legyek táplálékává válik.
30 Ó fiam! azt a kezet, amely nem fáradozik és nem szánt, és (amely) mohó és ravasz, le kell vágni a vállától.
31 Ó fiam! azt a szemet, amelyben nem látszik a fény, a hollók megragadják és kitépik.
32 Ó fiam! Olyan voltál nekem, mint egy fa, amelynek ágait vágták, és azt mondta nekik: "Ha valami nem lenne a kezedben, bizony nem tudnál levágni."
33 Ó fiam! olyan vagy, mint a macska, akinek azt mondták: "Hagyd a tolvajlást, amíg nem csinálunk neked aranyláncot, és megetetünk cukorral és mandulával."
34 És azt mondta: Nem feledkezem meg apám és anyám mesterségéről.
35 Ó fiam! Olyan voltál, mint a tövisbokron lovagló kígyó, amikor a folyó közepén volt, és egy farkas meglátta őket, és így szólt: "Baj gazságra, és aki gonoszabb, mint ők, az irányítsa mindkettőt."
36 A kígyó így szólt a farkashoz: "A bárányokat, kecskéket és juhokat, amelyeket egész életedben ettél, visszaadod atyáiknak és szüleiknek, vagy nem?"
37 A farkas azt mondta: "Nem." És a kígyó azt mondta neki: "Azt hiszem, magam után te vagy a legrosszabb közülünk."
38 Ó fiam! Jó étellel etettem téged, és te nem etettél száraz kenyérrel.
39 Ó fiam! Adtam neked cukros vizet. igyál és jó szörpöt, és nem adtál nekem vizet innom a kútból.
40 Ó fiam! Én taníttalak és neveltelek, te pedig búvóhelyet ástál nekem, és elrejtettél.
41 Ó fiam! A legjobb nevelésben neveltelek, és úgy neveltelek, mint egy magas cédrust; te pedig kiforgattál és meggörbítettél engem.
42 Ó fiam! abban reménykedtem, hogy megerősített várat építesz nekem, hogy elrejtve legyek benne ellenségeim elől, és olyanná váltál számomra, mint aki a föld mélyén temetkezik; de az Úr megkönyörült rajtam, és megszabadított ravaszságodtól.
43 Ó fiam! Jót kívántam neked, és megjutalmaztál gonoszsággal és gyűlölettel, most pedig elájulok, hogy kitépem a szemeidet, és készítek neked eleséget a kutyáknak, és kivágom a nyelvedet, és leveszem a fejedet a kard élével, és fizessenek meg utálatos tetteidért.
44 És amikor Nadan meghallotta ezt a beszédet nagybátyjától, Haiqârtól, így szólt: „Ó nagybátyám! bánj velem a te tudásod szerint, és bocsásd meg vétkeimet, mert kicsoda vétkezett, mint én, vagy ki az, aki úgy bocsát meg, mint te?
45 Fogadj el, nagybátyám! Most pedig a te házadban fogok szolgálni, lovaidat ápolom, marháid trágyáját felsöpröm, és juhaidat legeltetem, mert én vagyok a gonosz, és te vagy az igaz: én a bűnös, és te a megbocsátó.
46 Haikár ezt mondta neki: Ó, fiam! te olyan vagy, mint a fa, amely terméketlen volt a víz mellett, és a gazdája alig akarta kivágni, és így szólt hozzá: "Vigyél el egy másik helyre, és ha nem teremek, vágj ki."
47 A gazdája így szólt hozzá: "A víz mellett lévén, nem termett gyümölcsöt, hogyan teremhetsz, ha máshol vagy?"
48 Ó fiam! a sas öregsége jobb, mint a varjú fiatalsága.
49 Ó fiam! így szóltak a farkashoz: "Tartsd távol magad a bárányoktól, nehogy a poruk ártson neked." A farkas pedig így szólt: „A juhtej ürüléke jót tesz a szememnek".
50 Ó fiam! iskolába vitték a farkast, hogy megtanuljon olvasni, és azt mondták neki: "Mondd A-t, B-t." Azt mondta: "Bárány és kecske a harangomban"
51 Ó fiam! letették a szamarat az asztalhoz, ő elesett, gurulni kezdett a porban, és az egyik azt mondta: "Hagyd, hogy guruljon, mert ez a természete, nem fog megváltozni.
52 Ó fiam! beigazolódott a mondás, amely így szól: "Ha fiút nemzetsz, nevezd fiadnak, és ha fiút nevelsz, hívd rabszolgádnak."
53 Ó fiam! aki jót cselekszik, jóval találkozik; és aki rosszat cselekszik, gonosszal találkozik, mert az Úr megfizeti az embert az ő munkájának mértéke szerint.
54 Ó fiam! mit mondjak neked többet ezeknél a beszédeknél? mert az Úr tudja, mi rejtett, és ismeri a titkokat és a titkokat.
55 És megfizet téged, és ítélkezik köztem és közted, és megfizet neked pusztád szerint.
56 És amikor Nadan meghallotta ezt a beszédet nagybátyjától, Haiqârtól, azonnal feldagadt, és olyan lett, mint egy kifújt hólyag.
57 És megdagadtak a végtagjai, a lábai és a lábai és az oldala, és elszakadt, hasa szétrepedt, és a belsőségei szétszóródtak, és elpusztult és meghalt.
58 Utóbbi vége pedig a pusztulás volt, és a pokolba került. Mert aki vermet ás a testvérének, beleesik; és aki csapdákat állít, az elkapja őket.
59 Ez történt, és (amit) találtunk a Haiqâr meséjéről, és áldás legyen Istennek mindörökké. Ámen, és béke.
60 Ez a krónika Isten segítségével elkészült, felmagasztaltassék! Ámen, Ámen, Ámen.